

دوره هفتم، سال اول، شماره ۶۲
چهارشنبه ۱۸ مهر ۱۳۵۸ - ۱۳۵۸ - شماره ۱۵ ریهال

آزادی - در کلاس درس نه، در مدرسه آری!

اخیرا وزارت آموزش و پرورش بخشنامه‌ای به مدارس فرستاده که بموجب آن، دانش‌آموزان و آموزگاران حق بحث سیاسی و آراء نظریات و مواضع خود را در کلاس درس ندارند. این بخشنامه بحق باحیثیت و مخالفت گوناگون مواجه شد. تا آنجا که خبرنگار صدای جمهوری اسلامی ایران، مصاحبه‌ای با آقای محمد علی رجائی، کلیل وزارت آموزش و پرورش ترتیب داد و از او در این باره توضیح خواست.

آقای رجائی گفت،
بحث آزاد در کلاس درس ممنوع است و باید اینگونه مسائل در خارج از کلاس درس

مطرح شود. البته تبلیغ با آموزش سیاسی تفاوت دارد. مدارس ما، بعلت آنکه دانش‌آموزان هنوز به سن قدرت انتخاب نرسیده‌اند، باید محل آموزش باشد.
در مصاحبه‌ای که روز ۱۰ مهر، خبرنگار صدای جمهوری اسلامی ایران با مدیر یکی از مدارس تهران بعمل آورد، نامبرده در این باره اظهار داشت،
طبق بخشنامه وزارت آموزش و پرورش، ما به گروه‌های مختلف اجازه بحث سیاسی در کلاس درس نخواهیم داد. دانش‌آموزان و آموزگاران معوانند پس از پایان ساعات درس، مجالس بحث و سخنرانی ترتیب دهند. تنها گروهی که اجازه تبلیغ سیاسی دارد، گروه توحیدی است و آن از اینجهت که منطبق بر مکتب درسی است.

امام خمینی گفت:

این نهضت از برکت وجود شما زائمه نشینها و امثال شما یعنی این طبقه محروم پیشرفت کرد. شما طبقه محروم چه دانشگاهی و چه روحانی و چه زائمه نشینها و کارگرها بودید که اینطور با وحدت کلمه و بانگ الله اکبر پیش بردید. آنهایی که بعد از پیش بردن شما به میدان آمدند و یکدفعه همه شان انقلابی شدند، آنها را ملت می‌شناسد. ما هم بسیارشان را می‌شناسیم که دخالتی در این مسائل نداشتند. اینها بعضی‌شان یا با دستگاه سابق ساخته بودند و جیره خوار آنها بودند و ضد انقلاب بودند یا در حال انقلاب کنار نشسته بودند و تماشا می‌کردند تا ببینند کی جلومی‌برد. حالا مسلمان دو آتش شده‌اند... شما طبقه جوان و برومند زائمه نشین بر آن اشخاص کاخ نشین شرافت دارید. (از سخنان امام در دیدار با اعضای حزب جمهوری اسلامی شهر توی عصر تحلیلی از وضع جهان (۴) صلح و جنگ

صلح و جنگ

در باره مصوبات مجلس خبرگان (۷) به بررسی مواد مصوبه قانون اساسی ادامه می‌دهیم. بقیه در صفحه ۷

رفقای حزبی! هواداران و دوستان حزب!

اسناد حزبی (اعلامیه‌ها، بیانیه‌ها و...) منتشره در مردم، از کان مرکزی حزب توده ایران، را با استفاده از تمام امکانات، بوسیله سربین شکل تکثیر کنید و به توده‌های مردم برسانید. در شرایط حساس کنونی این یک وظیفه می‌برم انقلابی است.

متن کامل سخنان رفیق کیانوری در کنفرانس مطبوعاتی

رفیق نورالدین کیانوری، دبیر اول کمیته مرکزی حزب توده ایران، در کنفرانس مطبوعاتی روز دوشنبه گفت:

حزب توده ایران از محتوای اساسی انقلاب ایران، یعنی از بین بردن تسلط غارتگرانه امپریالیسم بر کردگی امپریالیسم امریکا، در ایران، پایان دادن به رژیم آدمکش، ساواکی و غارتگر سلطنتی دودمان پهلوی، تامین آزادی‌های دموکراتیک برای مردم ایران و تغییرات بنیادی برای بهبود وضع زحمتکشان با تمام نیرو و پشتیبانی میکند و با تمام نیرو و هائی که از این هدفها پشتیبانی میکنند، صرف نظر از عقاید فلسفی و ایدئولوژیک آنان، آماده همکاری است.

هجوم راست گرایان به آزادیهای دموکراتیک خطری است که هنوز وجود دارد

مسئله ملی باید از راه مسالمت آمیز و تامین حقوق ملی خلقهای ایران حل شود

توطئه امپریالیسم و صهیونیسم در خوزستان و در خلیج فارس علیه انقلاب ایران

زحمتکشان باید سهم خود را از ثروت ملی بدست آورند

باید قرارداد دوجانبه نظامی ایران و امریکا و چهار موافقتنامه ضمیمه آن لغو شود

سیاست جدید دولت افغانستان به تحکیم اتحاد نیروهای هوادار سوسیالیسم علمی و نیروهای هوادار اسلام کمک خواهد کرد

وحدت ایدئولوژیک، سیاسی و سازمانی کنونی در رهبری حزب توده ایران و تمام حزب بیسابقه است

روش سیاسی حزب دموکرات کردستان با سیاست حزب توده ایران منطبق نبوده و نیست. حزب توده ایران فعالیت مستقل خود را در کردستان آغاز خواهد کرد

متن کامل مصاحبه در صفحات ۳، ۴ و ۵

از انتشارات حزب توده ایران

عنوان	مؤلف
گفتاری در باره امپریالیسم	نورالدین کیانوری
برخی مسائل حاد انقلاب ایران	احسان طبری
(مجموعه‌ای از مقالات منتشره در مردم)	
اقتصاد سیاسی (درسنامه)	ف. جوانشیر
ماتریالیسم دیاکتیک (درسنامه - کتاب اول)	امیر نیک آئین
ماتریالیسم تاریخی (درسنامه - کتاب دوم)	امیر نیک آئین
چهره‌های درخشان	مریم فرورز
داوریهای بجا و نا بجا	
(مجموعه‌ای از اظهارات سیاستمداران و شخصیت‌های خارجی درباره کشورها، در دوران پس از انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر)	گرد آورنده: ف.
حزب توده ایران و قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران	
(مجموعه مقالات منتشر شده در مردم)	

حق با دهقانان است

اخبار مختلفی که گزارشگران از مازندران فرستاده‌اند، حاکی از آنست که اخیرا دهقانان حق طلب اطراف جویبار و کیاکلا برای جلوگیری از زورگویی مالکان و رسیدن به حق خود، بارها به اجتماع و تظاهرات و راه پیمائی در شهر دست زده‌اند.

جویبار با وجود خاک به قاشمشیر و ساری متصل است، زیرا سرمایه داران و مالکان محلی می‌پسند با تکبنداری دهات در وضع اسفناک گذشته، از ورود سرمایه های غیر محلی جلوگیری کنند. بطوریکه یکی از دهات جویبار است، و مانند سایر دهات در زیر ظلم مالکان و سرمایه داران استثمارگر دست و پا می‌زند.

در زمان رژیم شاه مخلوع، هر کس با دستگاه رابطه داشت، طرحی ارائه میداشت و پاداش رشوه و جرب کردن مسیبلها، زمینهای را زیر نظر میگرفت. حسین یزدانی، که میگویند با رهبر یزدانی رابطه دارد، یکی از این افراد است که متشدد هکتار (۸۰۰ هکتار) از زمینهای بطرود را تصاحب کرده و از دولت شاه سابق مبالغ کلانی هم وام گرفته و زمینهای را که شاع در تعلق دهقانان بود و آنان کوسفندان خود را در این زمینها میچراوند، گرفته است.

قرارداد دوجانبه نظامی ایران و امریکا باید بی درنگ لغو شود

حق بادهقانان است

بقیه از صفحه ۱
بلکه شهرت دارد که یزدانی، با توصیه مقامی در کمیته، شیخ حاج آقاظفری، آزاد گردیده است، که این دیگر در نظام جدید چه بوری پدیده نیست. کشاورزان زحمتکش پطرد زمینهای خود را میخواهند، ولی مالک غارتگر با کمال فرادخواندهای بنام رحیمیها، که بفول خود دهقانان نقش زندانم را در برده بازی میکنند، حق روستائیان را پایمال میکنند، اینها چاقوآوران مالک هستند. دهقانان رامینزند و تهدید میکنند.

در شب ۲۴ شهریور، عدهای از یزدانان چاق بدست مزدور یزدانی به پطرد آمدند، ولی دهقانان با همکاری و همتیار خود توانستند آنها را تابع در خانه خود محاصره کنند و سپس بدست کمیته بدهند.

در روز ۲۵ شهریور یزدانیان از ساعت ده صبح جلوی فرمانداری اجتماع کردند و دفع ش مالک و عمل اورا طلب نمودند. به آنها گفته شد که بدادگاه انقلاب بروند. دهقانان به آنها رفتند. اما باز پرس دادگاه گفت که این کارها بمن ربط ندارد. جمعیت حق خود را میخواست و بر ضد مالک شعار میداد. بالاخره چند نفر از نمایندگان دهقانان شیخ قنبری ملاقات کردند و خواستهای خود را که، زندگی در محیط امن و قطع یورشها و تهدیدهای چماق بدستان و از همه مهمتر دریافت زمینهایشان است، بازگو کردند. فردای آنروز یکی از اعضاء دادگاه انقلاب گفت که دستور جلب حسین یزدانی را صادر میکنیم و قرار شد مجدداً پرونده ابن مالک زورگودر جریان گذاشته شود.

بقیه از دهقانان که در تظاهرات، بنمایندگی از جانب روستائیان پطرد شرکت کرده بودند، زن بودند. اغلیشان هم از میانسالها و سالخوردهگان بودند. دهقانان مردم ربا خواستهای خود آشنا نمیکردند و عملاً هم بستگی آنها را مطالبیدند. آنها میگفتند که یزدانی یک هزار جریب زمین دارد و از بزرگترین اربابان منطقه جو بیار و کیا کلاست و بخشی از زمینهای کنار دریا را هم گرفته است. آنها میگفتند ما تا مین جانی نداریم، هاشمی و همچنین خالقی رحیم وحیدر و هاشم و مناف رحیمی شبا بما حمله میکنند. باوجود آنکه خودمان اینها را دستگیر کرده و تحویل کمیته داده ایم، ولی بیبانه بودن شکایت (!) آنها را آزاد کرده اند.

چماقداران، پس از آزادی، دوباره بسر وقت دهقانان رفتند و آسوده از هر گونه مجازاتی، با پشتکرمی مالک و افرادی در کمیته، آنان را بیاد کتک گرفتند. دهقانان می گفتند: چرا ربه را بی تکبیران میگذازند و مگر گپها آزادند؟ چرا اینهمه دهقان شاکه به حساب نمی آید؟ آیا ما دهقانان باید در عمل فرقی بین رژیم طاغوتی و نظام جمهوری راه که برایش مبارزه کرده ایم، ببینیم؟ تا کی مالک بایزه بتواند زورگویی کند و زمینهای ما را بگیرد؟ تا کی باید اعمال نفوذ کند و در مقامات مسئول حرفش پیش برود؟ موزه حمایت از ستمخواهی و طرد مستکبرین را ما کی خواهیم چشید؟ بنا بگفته شود عینی، ضمن این سخنان با مردم، دهقانان شعار میدادند و فریاد میزدند:

از شیشه آبگینه چه خبر؟

کارخانه آبگینه، واقع در شهر صنعتی، تولیدکننده شیشه جام و شیشه است. کار باسازی کوره و دیگر قسمتهای آن از سال گذشته شروع شده و اینک روبه اتمام است، که البته عقب افتادن باسازی مربوط به نرسیدن آجر نسوز از خارج بوده است.

بدان پیروزی انقلاب و زمره ملی شدن کارخانجات، کارگران این واحد تولیدی با پشتکار و همت زیادی شروع به کار کردند و نشان دادند که کارگر ایرانی در صورت داشتن دلگرمی، بدون کمک کارگر و متخصص خارجی، میتواند همان کار را بهتر هم انجام دهد.

در زمانیکه پاسینی مدیر عامل این کارخانه و خود یکی از سهامداران آن بود (سهام دار دیگر، بانک توسعه صنعتی بود). کارگران این کارخانه بدترین وضع را داشتند. این کارخانه با ۲۰۰۰ کارگر، در آغاز، تولیدی کمتر از ۹۰ تن شیشه در روز داشت، در حالیکه در دوازده گذشته، با ۳۰۰ کارگر و با وجود فرسوده شدن کوره و ماشین آلات تولیدی، همین حدود تولید داشت. اما از نظر مادی کارگران آن در بدترین شرایط بسر میبردند. اضافه حقوق سالانه ندهند و سرانجام بعد از سه ماه مبلغ ناچیزی آنها به عنوان پاداش، به آنها داده شد.

منصور پاسینی، مدیر عامل شرکت و صاحب آن، حتی ازدادن لباس کار و کفش ایمنی به کارگران امتناع مهورزیه و رفتار بسیار ناشایست و بدی داشت و عوامل بسیاری را در کارخانه گمراه بود، که فعلاً همه آنها فراریند. نماینده قبلی کارگران نیز، که مدت ۶ سال به آنان تحمیل شده بود، مدافع سرکشت کارفرما بود.

در شرکت تعاونی کارخانه، از طرف هیئت مدیره قبلی سود جوئیهای فراوانی میشد، ولی همت مدیر قبلی، که از طرف خود کارگران انتخاب شده است، با شور و علاقه زیادی مشغول فعالیت است. نماینده قبلی آنها نیز از طرف کارگران، با اکثریت آراء انتخاب شده، ویکی از کارگران است که از زمان رژیم پهلوی مبارزه مکرده و همیشه از طرف کارفرما و اداره کار تحت فشار بوده است.

اکنون تمام تاسمات، مثل تابلوهای برق، ماشینها و دیگر وسائل تعمیر شده تا بعد از اتمام کار کوره، هر چه زودتر تولید شروع شود. مدیر عامل جدید کارخانه نیز مورد اعتماد کارگران است و از نظر امکانات رفاهی کمکهای فراوانی کرده است.

تعمین وضع مالکیت و حل آن بسود دهقانان، تصفیه در کمیتهها، پنحوی که عامل و همکار اربابان نباشند، توجه به خواستهای حیاتی زارعین از برترین وظایف مقامات دولتی است. باید جنبش زحمتکش روستا را گرفت. باید زمینها را به آنها داد. باید کمک و وام به آنها داد. باید ثمرات مستقیم انقلاب را بزرگمکتشان نشان داد. اینست آن راه سازندهای که بفتح تحکیم انقلاب است و دولت باید به آن برود به بیراهه حمایت از مالکان که ستمگرند و غارتگر، فاسدند و فاسد کننده و همیشه آماده اند برای خدمت به ضد انقلاب برای بازگرداندن وضعی شبیه نظام منور گذشته.

به خواستهای کارگران ایران دو چرخ رسیدگی کنید

نتیجه آن روشن نشد.

در ششم و هفتم مهرماه، کارگران بی بردند که به رئیس شورای کارگری دوهزار تومان اضافه حقوق داده اند تا پس از آن، طرف کارفرما را بگیرد. کارگران به کمیته اطلاع دادند. معادن کمیته آمد و شورا را منحل کرد. پس از آن کارگران خواستهای خود را بشرح زیر مطرح کردند.

- ۱- روشن شدن وضع کسانی که حیف و میل کرده اند.
 - ۲- نمویض مدیر عامل کارخانه.
 - ۳- انتخاب هیئتی برای شرکت تعاونی کارخانه.
 - ۴- تشکیل شورای تازه و پرداخت سوویژه و اضافه حقوق عقب مانده آنان. اما این خواستها، بجز اضافه حقوق، هنوز عمل نشده است.
- در حالیکه باسازی کارخانه از عناصر ضد انقلابی امری بسیار ضروری است و خواست همه کارگران است، معلوم نیست چرا در آوردن خواستهای کارگران ایران دو چرخ کوتاهی میشود. آیا هنوز هم باید افراد فاسد و سودجو و مدیر عامل کارخانه بر سر کار باشند؟ اگر نه، پس آمل چه معنایی دارد؟ آیا این فرصت دادن به ضد انقلاب نیست که همچنان به خرابکاری و کار شکنی خود ادامه دهد؟ کمیته شهر صنعتی، که تاکنون همواره در جهت خواستهای کارگران قدم برداشته و از حمایت آنان برخوردار است، میتواند و باید اقدامات در این مورد تصمیم بگیرد و بار دیگر اطمنان کارگران را به خود جلب کند.

آزادی در کلاس درس نه در مدرسه آری

بقیه از صفحه ۱
چگونه میتوان به آموزگار تاریخ گفت که در کلاس درس تاریخ بیاورم، بی آنکه درباره سازندگان واقعی تاریخ و نقش حیات آفرین آنان به نوبادگان مین ما توضیح دهی؟ و به دانش آموزان گفت که تاریخ بیاورید، بی آنکه سازندگان واقعی تاریخ را بشناسید و درباره نقش کنونی و آینده آنان گفتگو کنید؟

اگر قبول داشته باشیم که سیاست خود زندگی است، آنوقت نمیتوان زندگی را در کلاسهای درس از کودکان و نوجوانان دریغ داشت و بیکراهی خاموش و بی تفاوت را بی پریشی، بر روی نیمکتهای کلاس نشانده و همه چیز را به ساعات پس از پایان درس روزانه موکول داشت، که تازه معلوم نیست در آن ساعات هم چه تا مین و تضمینی برای دانش آموزان و آموزگاران برای طرح آزادانه پرشهای خود و شرکت آزادانه در مباحثه سیاسی وجود دارد.

منع دانش آموزان و آموزگاران از بحث درباره مسائل سیاسی در کلاسهای درس، گناهی نابخشودنی است که با انتظارات مردم از مسئولان دولت موقت جمهوری اسلامی منافات دارد، و نابخشودنی تر از آن، اجازه فعالیت سیاسی به گروه معین و قائل شدن تبعیض آشکار بین سازمانها و گروههای سیاسی است، که معلوم نیست مسئولان وزارت آموزش پرورش آنها را چگونه توجیه میکنند؟ و اگر این تبعیض تثبیت شود، در آن صورت چگونه میتوان از «انتخاب» سخن گفت؟

کلاس درس نه تنها محل فراگیری دانش و فن، بلکه محل طرح و بحث مسائل گوناگون سیاسی و ایدئولوژیک است، که هم اکنون در جامعه ما مطرح است. کلاس درس مناسبترین محل برای طرح عقاید و آراء مختلف و بسال بردن آگاهی سیاسی دانش آموزان است. نباید از طرح آراء و مواضع مخالف هراس داشت، زیرا آنچه مسلم است، سرانجام آن موضع سیاسی و آن ایدئولوژی در جامعه پیروز خواهد شد که بهترین پاسخ را برای حل مسائل سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی کشور داشته باشد.

رسمی کشور و ایدئولوژی حاکم، اسلام است. متأسفانه برخی از این استدلالات، از مسئولان رژیم پیشین، در منبع دانش آموزان و دانشجویان به دخالت در سیاست، بعاریت گرفته شده است. آنها هم استدلال میکردند که کلاس درس جای آموختن و فراگیری است و دانش آموزان و دانشجویان در محیط تحصیل حق دخالت در سیاست را ندارند. اما مردم از مسئولان جمهوری اسلامی توقع ندارند که برگردند پیشین عمل کنند.

چگونه میتوان دانش آموزان را فاقد قدرت انتخاب نامود و باین بهانه آنان را از بحث سیاسی در کلاس درس بازداشت، در حالیکه هنوز بهش از هفت ماه از انقلاب شوکه مند مردم ایران نگنفته است، انقلابی که دانش آموزان ما، با آنچه آگاهی و شور و جسارت در آن شرکت جستند و با دادن خون و شهید اثبات کردند که قدرت انتخاب دارند؟ همین نوجوانان و جوانان، بودند که بر سر دوراهی انتخاب و در لحظه تصمیم، جمهوری اسلامی و امام خمینی را انتخاب کردند و رژیم خائن سلطنتی را در گورستان تاریخ مدفون ساختند. آیا این حد اعلا رشدهای و حد اعلا قدرت انتخاب نبود؟

چگونه میتوان چنین جوانان و نوجوانانی گفت که به کلاسهای درس بازگردید، چشم خود را بر روی آنچه در اطراف خود مهبینید و میشنوید، ببندید، پرشها را در گلو خاموش کنید، زیرا شما فاقد قدرت انتخابید؟ خوشبختانه انقلاب ایران، توده های مردم و بویژه نوجوانان و جوانان ما را از نظر رشد سیاسی، دهها سال ب جلو برد. آنها در کوره انقلاب آموختند که سیاست چیزی جدا از زندگی نیست، بلکه خود زندگی است و برای آنکه این زندگی را شایسته انسانها بسازند، باید آنها را بشناسند، درباره آن نظر و موضع معین داشته باشند و در ساختمان آن سهم خود را ادا کنند.

تحلیلی از وضع جهان - قسمت چهارم

صلح و جنگ

احسان طبری

جنگ، یکی از بزرگترین دغدغه‌های اجتماعی است که متأسفانه طی چهار قرن اخیر دائماً تعداد بیشتری از مردم، بویژه جوانان را، طعمه خویش ساخته است...

اکنون سالانه در جهان چهارصد میلیارد دلار صرف تسلیحات میشود. میگویند ذخیره بمب‌های هسته‌ای وحشیانه است که با آن میتوان بیست بار بشریت را نابود کرد...

کشورهای سوسیالیستی در جنگ سودی ندارند درست برعکس آنها آرزوی روزی هستند که با درک روشنگرانه تسلیحاتی را از دوش بیاکنند و در آمدهای عظیم را صرف بهسازی طبیعی و اجتماعی سازند...

سرمایه‌داری بدون غارت جهان سوم و بدون بازار موهومی تسلیحاتی، حتی یکساعت نمیتواند زندگی کند...

افتادن درمغاک فنا محفوظ دارد، (ولایه این کار برچیدن بساطتد انسان سرمایه‌داری است) و یا باید چشم براه همه‌گونه فلاکت و فاجعه‌ای بود...

کشورهای سوسیالیستی از روز نخست پیدایش خود نندای صلح را بلند کردند. آنها به کشورهای سرمایه‌داری گفتند، آقایان! خواه این برای شما مطلوب باشد، یا نباشد، جهان به دو سیستم اجتماعی-اقتصادی تقسیم شده است...

این آئین یادگرنی، که اصل همزیستی و مسالمت آمیز سیستمهای مختلف اقتصادی واجتماعی و مسابقه صلح آمیز بین این سیستم‌ها نام گرفته، هشتاد سال است از طرف نخستین کشور سوسیالیستی جهان تکرار میشود...

امپریالیسم در مقابل دگرترین همزیستی مسالمت آمیز و مسابقه مسالمت آمیز، دگرترین «جنگ سرد» (و این اواخر صلح سرد) را اختیار کرد. حاصل این نظریه که ویستون چرچیل و جان فوستر دالس بنیان گذاران آن بودند...

از سال ۱۹۴۹، با تشکیل پیمان آتلانتیک شمالی، این جریان شروع شد. مراسم تشکیل ناتو با شکوه تمام در واشنگتن برگزار گردید. کار تکرار پیش با تکرار این مراسم (در دنیای بکلسی دگرگون شده) خوابت به دگرترین فریاد «جنگ سرد» جان بندد...

باری از سال ۱۹۴۹ جنگ سرد آغاز شد. آمریکا با ایجاد پیمانهای نظامی تجاوزکار ناتو، سترو، سیتو، آنزوس، با ایجاد رژیمهای ددمش محمد رضا، نروخلو، سینگ-مان-ری، لونیول، وان-تیو، چانگ-شک، ساموزاگر آزهای متعفی از این قبیل، با برآمد انداختن کودتا علیه آرنس در کواتمالا، علیه مصدق در ایران، علیه لومومبا در کنگو، علیه ماکارون در اندونزی، علیه قوم تکرومه در غنا، علیه کوادرس در برزیل، علیه آلتند در سوئلی، علیه مجیب‌الرحمن در بنگلادش، با ایجاد جنگهای محلی در کنگو، کره، مارتی-نک، لبنان، خاورمیانه، هندوچین و غیره، یکی از تازیکترین فصول تاریخ انسانی را بوجود آورد...

در شماره آینده: بخش دوم «صلح و جنگ» و پایان بحث

آیت‌الله خسروشاهی گفت: نمیگذارند ما بطور انقلابی آن هدفی که داریم انجام بدهیم

آیت‌الله خسروشاهی، رئیس بنیاد مسکن در گفتگویی در مورد چگونگی حل مشکل مسکن و اینکه مردم زحمتکش ما حق دارند از انقلابی که برای آن جانفشانی کرده و خونها داده‌اند، انتظار داشته باشند که درجهت حل مسئله مسکن که یکی از دشواریهای اساسی زندگی آنهاست، به اقدام قاطع و انقلابی دست زده شود...

«حق هر مسلمان است که دارای یک خانه مسکونی باشد، ولی رژیم گذشته وضعی را بوجود آورده بود تا کسی نتواند یک منزل مسکونی برای زندگی کردن داشته باشد و مقرراتی که بنام محدوده و خارج از محدوده وضع شده بود، ملت مسلمان ما را از داشتن این حق محروم نموده بود...»

در سراسر کشور یک میلیون و ۳۰۰ هزار خانوار بدون مسکن هستند و در مقابل آن ساختمانهای زیادی وجود دارد. منتها مایخو استیم این ساختمانها را بطور ضریبی و انقلابی در اختیار مردم بگذاریم، ولی موانع و مشکلاتی پیش آمده و نمیگذارند ما بطور انقلابی آن هدفی که داریم انجام بدهیم...

در مورد دانشجویان که در انقلاب نقش نمایان ایفا کرده و برای ادامه تحصیل خود با مفضل مسکن دست به گریبان هستند و حق طبیعی آنها اینست که برای ادامه تحصیل خود از نگرانی نان و آب و مسکن رها شوند، آیت‌الله خسروشاهی گفت: دانشجویانی که از شهرها به تهران یا مراکز استانها جابت ادامه تحصیل میروند، میبایستی اطایقی بایقت مناسب برای آنها در نظر گرفت، چون اگر دانشجویان نتوانند محل مسکونی برای خود تهیه کنند، از ادامه تحصیل باز میمانند...

در بزرگترین شهر شمس پهلوی که در آن چندین حمام متعدد برای مسکین ساخته شده، دهی وجود دارد بنام حسین آباد که ۲۰ هزار جمعیت دارد و ساکنان آن نامه‌ای نوشته‌اند که حمام ندارند و از بنیاد مسکن درخواست کردند برای آنها حمام ساخته شود...

تبریک سازمان حزب توده ایران در شیراز بمناسبت سی و هشتمین سالگرد تأسیس حزب

رفقای عزیز کمیته مرکزی حزب توده ایران! ۳۸ سال از حیات افتخار آفرین و سراسر تلاش حزب توده ایران میگذرد. حزب ما، این گردان پیش‌قراول طبقه کارگر و کلیه رنجبران میهن ما، امروز در شرایطی به حیات خود ادامه میدهد که جامعه ایران دچار بقرنجیها و پیچیدگیهای بسیار است و انقلاب شد امپریالیستی و دگرگشتی و خلقی مردم ما نخستین سال پیروزی خود را میکند...

در تمام دوران ۳۸ ساله زندگی خود، حزب توده ایران با فراز و نشیبهای فراوان روبرو بوده، سهمین ترین ضربه‌ها را دیده و جاننازترین مهن دوستان را برای دفاع از آرمانهای مقدس خود و منافع خلقهای ایران در دامن خویش پرورده و بما و به هم‌زمان ما، انسان دوستی و وطن‌خواهی را یاد داده است. سازمان حزب توده ایران در شیراز، فرخنده روز سی و هشتمین سالگرد تأسیس حزب پر افتخار خود را به شما رفقای کمیته مرکزی حزب شادباش میگوید و با وفاداری براه‌های بخش ایرانیها، سهامت‌ها، روز به‌ها و حکمت‌چوها، برای رسیدن به آرمانهای انسانی، ملی و توده‌ای از بلل هیچگونه کوششی دریغ نخواهد کرد.

سازمان حزب توده ایران در شیراز

تصحیح

در شماره ششم روزنامه چند سطر از مقاله نفوذ و اعتبار حزب توده ایران کمترش می‌یابید، جا افتاده بود که بدینوسیله تصحیح می‌شود:

۰۰۰ رسیدن آن حتی یک روز از مبارزه و ایثار باز نایستاده، در دوران نوین زندگی بر افتخار خود کام نهاده است. این انتقال بدوران نوین را نباید فقط عبوری در بعد زمان تصور کرد، بلکه گذاری است کفنی. حزب توده ایران از حالت مخفی بصورت علنی درآمد...

کمک مالی به حزب توده ایران یک وظیفه انقلابی است

هموطنان! رفقا و دوستان! حزب توده ایران، حزب طبقه کارگر ایران، پس از سی سال مبارزه در شرایط دشوار مخفی، فعالیت علنی و قانونی خود را آغاز کرده است. لازم به تأکید نیست که اکنون وظایف سنگینی در مبارزه بخاطر تحکیم دستاوردهای انقلاب و نوسازی جامعه ما، در برابر حزب قرار دارد. انجام این وظایف از جمله بقدرت مالی حزب وابسته است. لذا کمک مالی به حزب توده ایران یک وظیفه انقلابی است. لذا کاریهای اعضا، هواداران و دوستان حزب در این زمینه در گذشته غرور انگیز است. اکنون نیز ما مایه‌ان داریم که اعضا، هواداران، دوستان و همه کسانی که به پیروزی لهایی و قلمی انقلاب...

قانون اساسی ایران باید بازتاب انقلاب ضد امپریالیستی و دمکراتیک مردم ایران باشد